

Eğitimcilerin Kaleminden

Murat SERBES

Berna BORAN

Nagihan SELEK

Nazım YÜKSEL

Eğitimcilerin Kaleminden

Murat SERBES, Berna BORAN, Nagihan SELEK, Nazım YÜKSEL

Kapak Tasarımı/Grafik

Hüseyin Kadir YÜKSEL

Mizanpaj

Hüseyin Kadir YÜKSEL

Editör

Hüseyin Kadir YÜKSEL

1. Basım, Ocak 2025

ISBN

978-625-5993-43-4

Yayınevi

Ak Oruçoğlu Yayınları

Kitap Basım, Yayın ve Tanıtım Hizmetleri

Büyük Sanayi Cad., Elif Sok., No 7/197,

İskitler, Altındağ/ANKARA

+905326220774

www.akorucoglu.com

İÇİNDEKİLER

Aşk Doğaçlama Yaşanır	5
Umut Edebilmek	7
Deva Sensin	8
Şerh Düşelim Hayata	9
Damlalar	12
Düşe Kalka	15
Mutluluğun Anlamı	17
Ölüme Dua Etmek	20
Her Masal Gibi	23
Beyaz ve Siyah	25
Huzurum Var Seversen	26
Öğretmenliğin Hikâyesi	28
Anlatamam	34
Çelişki	35
Bir Fakirin Kumbarası	40
Kırmızı Rugan Ayakkabı	41
Ben, Sen, O	47
Mutluluk	49

Bence aşk doğaçlama yaşanır, gelişigüzel demek istemiyorum. Sadece plansız, kurlsız ve ani demek istiyorum. Ölüme ait son nefesin hangisi olacağı gibi. Nerede, ne zaman, kiminle ve ne şekilde olduğunun bilinmezliğı kadar trajik ama asla komik değil. Her gün onlarca insanın yanından geçerken, hangi şehirde, bilmem hangi "... efendi sokağı"nda, kimin gözlerinden cennet kaftyesinin devşirileceğı bir şiir yazılacağını bilmeden. Aşk plansızdır ve belki de plansız olduğu için bu kadar anlamlıdır...

Aşk Doğaçlama Yaşanır

Aşk, üzerinde kesin bir fikir birliğine varılamamış ama herkesin yaşamında yer eden en güzel duygulardan biridir. Belki de herkesin belli bir tabirde karar kılıp "aşkın tanımı bu, ötesi yok" diyemediği için aşk bu kadar değerlidir. Çünkü fikir birliğine varılamaması her insanda farklı bir şekilde yaşandığı anlamına gelir. Farklılık ve çeşitlilik ise zenginliktir...

Bence aşk doğaçlama yaşanır, gelişigüzel demek istemiyorum. Sadece plansız, kuralsız ve ani demek istiyorum. Ölüme ait son nefesin hangisi olacağı gibi. Nerede, ne zaman, kiminle ve ne şekilde olduğunun bilinmezliği kadar trajik ama asla komik değil. Her gün onlarca insanın yanından geçerken, hangi şehirde, bilmem hangi "... efendi sokağı"nda, kimin gözlerinden cennet kafiyesinin devşirileceği bir şiir yazılacağını bilmeden. Aşk plansızdır ve belki de plansız olduğu için bu kadar anlamlıdır...

İlk görüşte aşk veya zamanla bir çift gözün aşkı sembolize etmesi. Ne şekilde olursa olsun kuralsız olduğu için değerlidir aşk. Zamansızdır. Kuralsızdır. Öyle fizik - kimya deneylerine veya matematik denklemlerine benzemez. Ben bilirim mesela suyun 100 derecede kaynadığını ama İsviçreli bilim adamları bile bilmez aşkın kaynama derecesini. Hidrojen ve oksijenden su oluşur ama Sen ve Kim'den aşk oluşur bil(e)mezsin. Ama Sen ve Ben'den öyle bir aşk oluşur ki kimya bile kıskanır bizi. Ekvatoru herkes bilir ama kimse bilmez hangi enlemdeki birine bir gün "biz" diyeceğini. Ki zaten ben de pek anlamam öyle coğrafyadan. Aşk kuralsızdır. Belki de kurallardan bu kadar uzak olduğu için üniversiteyi bitirene kadar okusan bile herhangi bir dönemde anlatılmaz sana aşk, hiçbir zaman alınmaz müfredata. Ama alınsaydı eminim en kazık soruları ÖSYM oradan sorardı, çünkü cahildik o konuda. Aslında en çok o konuda...

Biz aşkı anlatılmakla, dinlemekle değil yaşayarak öğrendik. Kuralsız öğrendik. Tamamen doğaçlama öğrendik. Ben bilebilir miydim bakarken utanacağım gözlerin sana ait olacağını. O gözlerin sen'de yaşadığını. Aşk doğaçlama yaşanır. $X + Y$ denklemlerine sakın girmeyin. Matematikte $1 + 1$ işlemi 2 sonucunu verebilir ama aşkta 1

+ 1 yine 1 eder. Aşkta bu işlemin sonucu her zaman 1 eder. Çünkü aşk tek ruh, tek beden olmaktan geçer. Bizden 2 olmaz, biz ancak bir'iz ve bu yüzden Bir olandan birbirimize armağan edilmişiz.

Aşk zamansızdır. Kolundaki saatte bir sürü sayı ve kadran vardır ama hangi sayıda hangi açıda kadranlar kesiştiğinde bir aşk doğacağını ve kendini bir başkasına katarak yaşayacağını bilemezsin. Bilmem kaç takvim yaprağı yırttın ama sırf o aşkı bulduğun günü unutmamak adına hangi yaprağı kopardıktan sonra bilmediğin bir fotoğrafla birlikte cüzdanında saklayacağını bilemezsin. Cüzdanında sakladığın arkadaşlarının fotoğraflarını çıkarıp kalbindeki gibi onların da yerini kimin alacağını bilemezsin.

Plan yapmayı bırak eğer aşkı arıyorsan. Nehirdeki su gibi ol, ondan bir parça ol ama sana ait olan toprağa ulaştırması için ona seni taşımasına izin ver. Bırak kendini zamanın kollarına ve aradığın aşksa onu plan yapmaktan uzak tut. Elbet kaderin kadrinde ulaşmak varsa bir gönle sen plan yapmasan da her gün ona yol alırsın zaten. Aşka kavuştuğun günü ezbere bilme, boş ver yıldönümünü falan, ona kavuşmandan önceki günleri ezberle. Aşksız geçen, onsuz geçen günlerin için hayıflan, “ben sana plan yapmadım adın aşk olsun diye, ama daha erken gelemez miydin” diye serzenişte bulun. Ama sakın uzatma bunu, onsuz geçen günlerin boyasını onunla birlikte olacağın günler çoktan değiştirmeye başlar. Sen yeter ki onda ol, aşk ol. Biraz değil aşk adına “çok” ol...

Aşkı bekle. Öyle bir bekle ki “beklemek” sıkılsın beklemekten ve kendisi kalkıp yol alsın, ulaştırsın seni aşka. Öyle bir bekle ki kavuşmanın hakkını versin aşk. Aşkı kuralsız yaşa. Plandan çok uzak ama sabra çok yakın. Öyle yaşa. Öylesine. Sebep aramadan, aşka isim olacak sevgiliyi bulana dek. Bekle ve öyle gör ait olacağın soyadını. Ya da adını sana katacak olan aşkı...

Boşuna sorma ey çocuk “neredesin” diye... Aşkı bekle... O çoktan sana yol almaya başladı bile...

Umut Edebilmek

Bir umudu olmalı insanın, sevmeyi ve sevilmeyi derinlerine kadar yaşadığı bir kırkikindi yağmurunda ıslanmalı. Aklına her geldiğinde diline şükür dolanmalı mesela. Veya ne bileyim, bir mutlu edişinin ardından çocukça tebessüm etmeli sana, tek kelime konuşmadan gözleriyle seni ne kadar çok sevdiğini anlatmalı...

Küçük tatlı kavgaları olmalı bir çocuğun ismi üzerine veya nasıl söyleyeyim evin duvarlarının rengi hakkında düşüncelerini söylemeli... Bir limonata içerken bile muziplikleri olmalı mesela, sorduğu soruya cevap vermeni beklemeden gülmeli ardından...

Adı aşk olarak hayatında olmalı ve bir ömür meşk olmak için sana “evet” demeli... Bir fecir vakti gelmeli, ardından tüm hayatına güneşin doğması için...

Bir de gülistan diyarından gelmiş olmalı, özü gül kadar güzel kokmalı veya ne bileyim bakışları kır çiçeği kadar seni aramalı... En güzeli de şükrü tattırmalı ve sana Allah’ı hatırlatacak bir eş olmalı...

Bir insana yapabileceğiniz en büyük kötülük onun umut etmesini bile elinden almaktır... İşte bu yüzden bir umudu olmalı insanın, hayatında ona umut etmeyi hatırlatacak kadar aydınlık bir ışık olmalı...

Öyle güzel sevmeli ki, seni seviyorum demesen de olur olmadık zamanlarda "ben de seni seviyorum" demeli... Sevildiğini her an hissedip öyle sevmeli...

Bir umudu olmalı insanın...

Hayatında kalem tutmamış birine şiirler yazdıracak kadar güzel...

Tüm sevgi sözcüklerini kendine ait hissettirecek kadar özel...

Bir umudu olmalı insanın...

Yaşadığını hissettirecek kadar sevgi dolu...

Her günün sonunda yine ebedi huzurlu...

Deva Sensin

Sen yüzüme tebessüm, gönlüme ise ferahlık
Kalbimin ortasında, bir aşk-ı muammasın...

Vicdanım neyler çılgılık atmaktan başka
Sebebi ben isem ruhundaki yaranın...

Çare arar iken buldum yine seni
Boynuma şefkat dolu ellerin sarılsın...

Sana olan yolculuğum ebediyet kokulu
Bu menzilin tamamı gözlerimle ıslansın...

Saçlarına özlemim son bulur mu bir gün
Dualarım seninle arş-ı alaya ulaşsın...

Rüyalarım seni arar, meftuniyet sende
Allah seni ömrünce benden utandırmasın...

Her aşk kelimesi senden bir tutam almış
Senin bütün sevginle şu alnım nurlansın...

Deva sensin bense çaresiz bir hasta
Benliğim göğsünde o şifayla yaşasın...

Ve her umudumun adı “sen” olan sevgilim
Gönlündeki yara aşkımızla kapansın...

Şu günlerin hepsinin diyeti bende saklı
Borcumu ödemek birkaç güne başlasın...

Ölüm hakikatine bir dua gerek şimdi
Ruhum ancak seninle bir gün O’na ulaşsın...